

vokatfuldmægtigers principal skal afholde udgifterne hertil.

Hvis en advokat ikke opfylder kravet om løbende deltagelse i efteruddannelse af betydning for advokater, vil dette ud fra en konkret vurdering kunne være i strid med god advokatskik. Idet advokater har ansvaret for, at deres autoriserede advokatfuldmægtige udviser en adfærd, der stemmer overens med god advokatskik, vil advokater tillige have ansvaret for, at deres autoriserede advokatfuldmægtige løbende deltager i efteruddannelse af betydning for advokater.

Justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om kravet om deltagelse i løbende efteruddannelse af betydning for advokater, herunder om omfanget og indholdet i efteruddannelsen.

Det forudsættes, at Advokatrådet som et led i tilsynet med advokater og advokatfuldmægtige fører tilsyn med, at bestemmelsen efterleves.

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.1.5., 4.2.5. og 4.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 13 (§ 127 a, stk. 2)

Det fastsættes ved ændringen, at § 126, stk. 1, 2 og 4 samt § 127 – dvs. reglerne om god advokatskik og regler om advokaters pligter med hensyn til behandlingen af betroede midler m.v. – også gælder for de personer, der er nævnt i § 124, stk. 3, nr. 2, og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab.

Til nr. 14 (§ 129)

Bestemmelsen omfatter i dag alene advokater og deres autoriserede fuldmægtige. Ved ændringen udvides bestemmelsen til også at omfatte partnere, personale og andre, som i øvrigt beskæftiges i advokatvirksomheden. Med partnere menes de ansatte i advokatvirksomheden, som ikke er advokater, men som ifølge lovforslaget fremover tilsammen skal kunne eje under en tiendedel af aktierne eller anparterne i selskabet.

Herudover omfattes yderligere personale i advokatvirksomheden, f.eks. sekretærer, receptionister, piccoliner mv. Også andre som i øvrigt beskæftiges i advokatvirksomheden – f.eks. rengøringspersonale – omfattes af de ovennævnte regler i straffeloven.

Som en konsekvens af at straffelovens § 154 er ophævet, ændres § 129 tillige således, at denne ikke længere henviser til straffelovens § 154.

Der henvises i øvrigt til afsnit 8.1.2., 8.2.2. og 8.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 15 (§ 132)

Det følger af den ændrede affattelse af bestemmelsen, at enhver advokat har møderet for byret og for

Sø- og Handelsretten i sager omfattet af § 15, stk. 2, nr. 4, og for Den Særlige Klageret.

Enhver advokat har således møderet for Sø- og Handelsretten i sager omfattet af § 15, stk. 2, nr. 4, det vil sige sager om behandling af anmeldelser om betalingsstandsning og begæringer om konkurs, akkordforhandling eller gældssanering i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, jf. konkurslovens § 4. I praksis indebærer dette, at enhver advokat har møderet for Sø- og Handelsretten i sager, der behandles af rettens skifteafdeling.

Som følge af den foreslåede ændring af bestemmelsen vil advokater ikke længere have møderet for Sø- og Handelsretten i sager, der i medfør af reglerne i kapitel 21 behandles ved byret.

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.1.1., 5.2.1. og 5.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 16 (§ 133, stk. 3-5)

Det fastsættes i bestemmelsens *stk. 3*, at advokater og advokatfuldmægtige fortsat skal udføre to retssager for at opnå møderet for landsret.

Efter *stk. 4* kan den ene af de to prøvesager fremover være en byretssag. Dette skal dog i så fald være en sag med kollegial behandling, eller en sag hvor der medvirker sagkyndige dommere. Den anden prøvesag skal fortsat være en landsretssag eller en sag ved Sø- og Handelsretten. I lighed med i dag skal den ret, for hvilken sagen skal foretages, finde sagen egnet til at danne grundlag for prøven.

Den praktiske prøve, som en ansøger i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 119, stk. 2, nr. 5, skal bestå for at opnå beskikkelse som advokat, kan danne grundlag for den ene af de to prøvesager for at opnå møderet for landsret. Denne sag skal opfylde ovennævnte kriterier. Har ansøger udført en fiktiv retssag for at opnå beskikkelse som advokat, kan denne ikke indgå som den ene af de to prøvesager.

Prøven er bestået, når de retter, hvor sagerne er udført, finder udførelsen tilfredsstillende, jf. *stk. 5*. Bestemmelsen om, at ansøgeren kan bestå landsretsprøven på grundlag af en enkelt sag, opretholdes. Det er dog en forudsætning, at denne sag er en landsretssag eller en sag ved Sø- og Handelsretten. Ændringen af bestemmelsen præciserer således, at det er den landsret eller Sø- og Handelsretten, hvor sagen har været foretaget, som afgør, om prøven er bestået.

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.1.1., 5.2.1. og 5.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.